

[Hauge.]

Hensyn til Antallet af besøgende — det falder i det væsentlige ens ud.

Hvad angaar de Bemærkninger, som den højtærede Minister for Undervisningsvæsenet gjorde overfor mig angaaende Leje af Tandlægeskolens nye Lokaler, skal jeg henholde mig til, hvad jeg allerede har sagt. Sagen vil formentlig blive forhandlet i Finansudvalget.

Jeg skal heller ikke fremsætte videre Bemærkninger i Anledning af, hvad den højtærede Minister for offentlige Arbejder udtalte om Vestkysthavnene. Den højtærede Minister sagde, at af de 600 000 Kr., der er opført til Vestkysthavne, skal de 300 000 Kr. anvendes til Færdiggørelse af Hirtshals Havn og de 300 000 Kr. til en Fortsættelse af Bygningen paa Hanstholm Havn, og den højtærede Minister føjede til, at det var hans Agt i de kommende Aar — han nævnte en treaarig Periode — at søge en Bevilling hvert Aar paa 300 000 à 350 000 Kr., og naar denne Periode var forbi, kunde man tage Bestemmelse om, hvad man for øvrigt vilde gøre ved Hanstholm Havn. Jeg forstaar hans Udtalelser saaledes, at han endnu staar paa Overvejelsernes Stadium og ikke er klar over, om Hanstholm Havn skal fortsættes eller ikke.

Nu vil man kun anvende et forholdsvis lille Beløb — 300 000 à 350 000 Kr. om Aaret — i Forhold til, hvad Havnen vil koste, og i samme Periode vil den højtærede Minister søge en større Bevilling for at faa Thyborøn Havn udvidet. Det skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod; jeg er enig med den højtærede Minister i, at Thyborøn Havn ligger saa bekvemt for vort Fiskeri, at der er al mulig Grund til at søge denne Havn udvidet. Men vi maa paa et eller andet Tidspunkt have fuld Klarhed over, hvad der skal gøres med Hanstholm Havn.

Den højtærede Minister sagde, at der efter hans Opfattelse mindst vilde hengaa en 10—12 Aar, inden Hanstholm Havn kunde gøres færdig. Det er utvivlsomt rigtigt, navnlig hvis man kun kan anvende 300 000—350 000 Kr. om Aaret. Jeg skal ikke udtale mig videre om Sagen, kun tror jeg, man maa gøre sig klart, at det vil være rigtigt at træffe en endelig Beslutning, og at denne endelige Beslutning maa træffes ret hurtigt. Om et Aarstid bliver Hirtshals Havn vel færdig til Brug, og vi vil da ganske sikkert gøre Erfaringer med Hensyn til Værdien af denne Havn; men det er jo et stort Spørgsmaal, om man ud fra disse Er-

faringer kan bygge noget som helst med Hensyn til Nytten af Hanstholm Havn, og navnlig tror jeg ikke, man kan overføre Erfaringerne fra Sejladsen paa Hirtshals Havn til Hanstholm Havn, dertil er de to Havnes Beliggenhed for forskellig.

Jeg skal ellers ikke gaa nærmere ind paa dette Problem, alle ved, at jeg fra første Færd har staaet meget tvivlende overfor Betimeligheden af at bygge Hanstholm Havn, men nu er Hanstholm Havn en Gang paabegyndt, der er allerede anvendt flere Millioner paa den, og selv om Bygningen af Havnen kun fortsættes med mindre Beløb, bliver det alligevel vanskeligere at standse Arbejdet, jo flere Penge der er anvendt derpaa. Thi det Arbejde, der er udført, vil jo ikke være til nogen særlig Nytte for Fiskerbefolkningen ved Hanstholm, hvis Havnen ikke bliver bygget helt færdig. Men Spørgsmaalet kan dog maaske forholdsvis hurtigt finde sin Afgørelse under den ene eller den anden Form.

Jeg vil til Slut sige til den højtærede Minister, at jeg ikke tror, han kan klare Vanskelighederne ved at skubbe Sagen ud, derved at der kun bygges lidt hvert Aar. Spørgsmaalet er: Skal Hanstholm Havn bygges, eller skal den ikke bygges? At forsinke Bygningen i en Række af Aar er ensbetydende med, at Bevillingsmyndigheden erkender, at denne Havn i Virkeligheden er overflødig. Men i alt Fald kan det at skubbe Afgørelsen saa langt ud i Fremtiden som muligt ikke være tilfredsstillende hverken for Befolkningen deroppe eller for Skatteyderne.

Christmas Møller: Der er under denne Finanslovforhandling talt ikke saa lidt om Landstingsvalget, og man har fra forskellig Side, Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, og navnlig den højtærede Statsminister, med stor Glæde dvælet ved dette Landstingsvalg. Det kan vist derfor være ganske naturligt, at jeg for mit Vedkommende begynder med ogsaa at sige et Par Ord om de Bemærkninger, den højtærede Statsminister fremsatte herom, og navnlig ogsaa om, hvad den højtærede Statsminister glemte.

Den højtærede Statsminister gjorde Venstres Tab ved Landstingsvalget, hvor Venstre, som bekendt, tabte 3 Mandater, op paa følgende Maader, at det ene, det vidste man, det andet var en Kendsgerning, og det tredje var givet. Paa den Maade fik Statsministeren ordnet det Tab, Venstre havde lidt.

Den højtærede Statsminister kom end-